گزارش

بذل و بخشش عجیب و غیرکارشناسی در روزهای پایانی دولت

بـا توجه به ماه‌های پایانی دولـت روحانی، رئیس سـازمان برنامه و بودجه در جمع ورزشی‌ها وعده‌های عجیبی داد و ناگهان یاد این حوزه کاری افتاد. کمتر از ۲ ماه دیگر بازی‌های المپیک توکیو برگزار خواهد شد. این در حالی اسـت که در فاصله کوتاهی که به پایان دولت باقی مانده، وعده‌های مسؤولان برای کمک مالی به ورزش و ورزشکاران از سر گرفته شده؛ از پاداش‌های میلیاردی به مدال‌آوران المپیک گرفته تا واریز بودجه به فدراسیون‌های ورزشی. آنچه همیشه در پایان دولت‌ها دیده شده، وعده‌هایی است که داده می‌شود اما مشخص نیست با روی کار آمدن دولت جدید چقدر از آنها جامه عمل خواهد پوشید.

ورزش و به دنبال آن میدان المپیک هم جدا از جار و جنجال‌های سیاسـی نبوده و حالا که فرصت کمی تا این رویداد باقی مانده، مقامات سیاسی با حضور در جمع ورزشی‌ها وعده‌هایی می‌دهند که مشخص نیست تا پایان دولت چقدر از آنها می‌تواند محقق شود. البته، در این میان این سوال مطرح می‌شود که تا امروز، آقای نوبخت کجا بوده و در واپسـین روزهای فعالیت خود، چگونه شد که به یاد ورزش افتاد؟ چنین نمایش‌هایی کـه معمـولا تاثیری هم ندارد، یک بازی رسـانه‌ای و موسمی است که بزودی هم از یاد می‌رود، چراکه فاقد راهبرد و عقلانیت است.

■ **ورزش در اولویت دولت روحانی؟**

محمدباقر نوبخت، رئیس سـازمان برنامه و بودجه یکی از مقامات سیاسـی‌ای اسـت که در اردوی تیم ملی کشتی و در جمع روسای فدراسیون‌های المپیکی حاضر شـد و به درددل‌های ورزشی‌ها که همه از نوع مالی بود، گوش داد و در پایان گلایه‌ها، قول‌هایی داد. نوبخت با اشاره به حمایت مالی و پشتیبانی از ورزش، گفت: «مـا حداکثر پرداخت‌ها را در ردیف بودجه که تعیین شده، انجام می‌دهیم.

برخی از توزیع بودجه نیز خارج از ردیف اما بر اساس ظرفیت‌هـای قانونی خواهد بود. من در ۸ ماه اخیر ۳ بار در جمع ورزشی‌ها بودم و این رفت‌وآمدها به خاطر این اسـت که بگوییم ورزش در اولویت اسـت». البته سال‌هاست ورزشی‌ها از چانه کوچک بودجه به ورزش می‌گویند اما به نظر می‌رسد چیزی که در دولت تدبیر و امید اهمیت نداشـت، همین ورزش بود. بی‌توجهی مسـؤولان دولتی در کنار ناتوانی وزارت ورزش، باعث شد عملا، ورزش در دولت روحانی به موضوعی دست دوم و چندم تبدیل شود. اکنون هم با همین رویکرد، در روزهـای آخر دولت یـاد ورزش کرده‌اند و آمده‌اند تا عکس یادگاری بگیرند و بروند برای همیشه تاریخ.

■ **عدم اجرای عدالت در ورزش**

اینکه رئیس سازمان برنامه و بودجه در پایان دولت از کمک ۲۰۰ میلیاردی برای تجهیز مجموعه ورزشی آزادی و از کمـک ۳۰ میلیاردی به کشـتی می‌گوید، سـوالاتی را در اذهان ایجاد می‌کند مبنی بر اینکه در این ۵ سـال که تیم‌ها برای المپیک آماده می‌شـدند، کجا بودید؟ آیا حالا که یک ماه به پایان دولت مانده، این بازدیدها و قول‌ها نمایش نیسـت؟ آیا قرار نیست مسؤولان سیاسی کشور به مدیریت ویرانگر خود پایان دهند و ورزش روزهای خوش مدیریتی ببیند؟ نوبخت همچنین در بازدید از اردوی کشتی از مزیت‌های این رشـته و همین‌طـور فوتبال صحبت کـرد که همین موضوع عدم برقراری عدالت را در دولت روحانی نشان می‌دهد. ووشـو همانند کشـتی در بازی‌های آسیایی جاکارتا خوش درخشید و وزنه‌برداری بیشتر از کشتی در المپیک ریو مقتدر حاضر شد؛ اینکه بودجه خاصی برای کشتی و فوتبال در نظر و رشته‌های دیگر نادیده گرفته شود، درست بوده و عدالت اجرا شده است؟ بر چه مبنای کارشناسی نوبخت چنین از بیت‌المال می‌بخشد و عکس یادگاری می‌گیرد؟ همین نشان از عمق تحلیل و شـناخت نوبخت و البته مدیران ارشد ورزش کشور است که چنین ویرانه‌ای را به ارث می‌گذارند. مدیریت سلطانی‌فر در وزارت ورزش بارها مورد نقد قرار گرفته، به طوری که اگر موضوع از رسمیت افتادن کابینه نبود، سـلطانی‌فر خیلی زودتر از پایان دولت صندلی وزارت را ترک می‌کرد اما همین موضوع باعث شـد همچنان بر مسند قدرت تکیه زند.

حالا که فرصت اندکی تا پایان دولت باقی مانده، آقای نوبخت در تلاش است با وعده‌های حمایت مالی، وجهه خوبی از خود برجا بگذارد اما باید دید این وعده‌ها تا چه اندازه اجرایی و عملیاتی خواهد شد و البته، ورزش این سال‌های رکود و رخوت و مسببان آن را فراموش نخواهد کرد.

در شبکه‌های اجتماعی
@vatanemrooz

مدافع استقلال واکسن ایرانی تزریق کرد

تزریق واکسـن ایرانی به‌صورت آزمایشـی و داوطلبانه طی روزهای گذشـته شـروع شده و برخی فوتبالیسـت‌های داخلی نیز در این طرح شرکت کردند. محمد دانشگر، مدافع استقلال یکی از بازیکنانی است که به صورت داوطلبانه برای تزریق واکسن ایرانی اقدام کرد. او به مرکز ویژه دریافت واکسن رفت و دوز اول این واکسـن را تزریق کرد. دانشـگر در حمایت از واکسـن ایرانی این کار را انجام داده و قرار اسـت یک‌ماه دیگر برای دریافت دوز دوم اقدام کند.

گفت‌وگوی «وطن‌امروز» با سید کاظم اولیایی درباره واگذاری سرخابی‌ها به بخش خصوصی

عقل داشته باشند، واگذار نمی‌کنند

زهره فلاح‌زاده: خبر واگذاری ۱۰ تا ۱۵ درصدی سهام باشگاه استقلال از طریق فرابورس پیش از اتمام دولت روحانی، منجر به بلند شدن صدای اعتراض بسیاری از کارشناسان، پیشکسوتان، مدیران سابق و هواداران این تیم شده است. وزارت ورزش اعلام کرده اسـت این باشـگاه بدون بدهی وارد بورس خواهد شد؛ برای تیمی که در این سال‌ها، یک روز را بدون بدهی سپری نکرده، این گفته‌ها کمی عجیب و دور از ذهن تصور می‌شود. البته استقلال در ماه‌های آینده با پرونده‌هایی که در فیفا دارد، بدون‌شک باز هم با بدهی‌های سرسام‌آور مواجه خواهد شد که همین موضوع می‌تواند باشـگاه را در صورت فروش سهام در فرابورس با ضرر و زیان روبه‌رو کند. «وطن‌امروز» برای بررسی شـرایط موجود اسـتقلال و نحوه واگذاری آن با سید کاظم اولیایی، مدیرعامل اسبق باشگاه استقلال گفت‌وگو کرده است.

***

اولیایی درباره فروش ۱۰ تا ۱۵ درصدی سـهام اسـتقلال در فرابورس و بخش خصوصی توضیح مفصلی داد: الزام است فوتبال ما که حرفه‌ای دنبال می‌شود، خصوصی اداره شود. عقل و منطق هم همین را می‌گوید اما نحوه خصوصی کردن باشگاه‌ها چند ایراد اساسی دارد؛ اول اینکه ۱۶ تیم در سطح لیگ برتر داریم اما مگر می‌شود برای ۲ باشگاه استقلال و پرسپولیس یک نسخه مستقل بنویسیم و برای دیگر باشگاه‌ها فکر اساسی نکنیم. ۲۰ سال است فوتبال ما حرفه‌ای شده است و مجلس باید قانون می‌گذاشـت که همه باشگاه‌ها در یک چارچوب رقابت کنند. الان برخی باشگاه‌های ما به بخش‌های صنعتی و تولید وصل هستند و برخی هم کلا هزینه‌شان از طریق ملت تامین می‌شود. پس اساسا طرحی از نظر من قابل قبول است که شامل همه باشگاه‌ها باشد. طرحی که هم سال‌های سال است در کشور دارد اجرا می‌شود و هم طرحی است که در قوانین خصوصی‌سازی منظور شده و مرکز پژوهش‌های مجلس هم آن را مطالعـه کرده و جواب داده اسـت. آن هم «پیمان مدیریت» است. دوم منابع درآمدی برای ادامه حیات باشگاه‌هاسـت. در حال حاضر ما منابع درآمدی برای باشگاه‌ها پیش‌بینی نکرده‌ایم و راه‌های آن هم مسدود است. در حال حاضر هم باشگاه‌های ما بدهکاری‌های پنهان دارند. ما می‌خواهیم بخشی از سهام این باشگاه‌ها را بفروشیم و پول آن را به خزانه بریزیم، یعنی باشگاه بدهکار را بدهکارتر کنیم. آن وقت می‌آییم می‌گوییم وضعیت باشگاه مطلوب می‌شود. چگونه این باشگاه را که این همه بدهی پنهان (پرونده پادوانی، مدافع سابق-درخواست ۹ میلیون دلار کرده؛ استراماچونی مربی فصل گذشـته- ۴/۱ میلیون یورو که در حال حاضر در فیفاسـت؛ بدهی باشـگاه به مرحوم منصور پورحیدری و...) دارد، بیاییم به سهامداران بفروشیم؟ مورد دیگر واقعیت اجتماعی ما است که بزرگ‌ترین مشکل ما هم است؛ اینکه در ۲۰ سال گذشته مدیران ناکارآمد در باشگاه‌ها داشتیم که تیم را با بدهی‌های سنگین و وضعیت نامطلوب مواجه کردند.

پس برای تغییر وضعیت باشـگاه باید نسـبت به انتخاب مدیران این امید را داشته باشیم که مدیران اهل و مناسـب انتخاب شوند. در صورت واگذاری هر درصدی از سهام هم فروخته شود، باز هم مدیران را باید دولت تعیین کند. یعنی در هنوز رو همان پاشنه سابق می‌چرخد. نمونه‌اش هم شرکت‌های سایپا و پیکان است که تنها ۲۰ درصد از سهام این ۲ باشـگاه را در اختیـار دارند اما باز هم انتخاب مدیرعامل و هیأت‌مدیره با دولت است. یعنی با همین ۲۰ درصد دولت بر این ۲ شرکت حاکمیت دارد. باشگاه استقلال هم همین‌گونه خواهد شـد. پس اگر با فروش چند درصدی سهام به بخش خصوصی، دولت بخواهد مدیر تعیین کند، هیچ چیز تغییر نخواهد کرد غیر از اینکه دیگر جوابگویی هم ندارد.

اولیایی در پاسـخ به این سـؤال که آیا این یک نمایش از دولت روحانی نیست که در واپسین روزهای حضورش بحث خصوصی‌سازی را پررنگ کرده است، گفت: دولت برای اینکه انجام وظیفه کرده باشد، سندسازی کرده و در اختیار سازمان خصوصی‌سازی گذاشته است. از آقایان می‌خواهم اسنادی را که می‌گویند درسـت اسـت و در اختیار سازمان بورس قرار داده‌اند منتشر کنند.

اولیایی در ادامه تصریح کرد: دولت اصراری به باشگاه‌داری ندارد. چون به قدری خرابکاری شده که دیگر تحملش را هم نـدارد. در حال حاضر هم وزارت ورزش هیچ نقشـی در این رابطه [خصوصی‌سازی] ندارد. سازمان خصوصی‌سازی اسناد را برای شـورای ارزش‌گذاری بورس ارسال کرده و اصرار دارد از آنجا اسناد عبور کند.

حالا این موضوع را یا کارشناسـان نمی‌پذیرند یا اگر قبول کنند، تأسف می‌خوریم چون فردا مسؤولیت اجتماعی آن بر عهده خود سـازمان خصوصی‌سازی خواهد بود. توپ الان در زمین سـازمان خصوصی‌سازی است که نباید به این حرف‌ها اعتماد کند؛ یعنی یک معضل عظیمی درست و سهامدارانی را انتخـاب کنـد که از پس فردا برای سـود خودشـان بلند شـوند و بروند جلوی سازمان خصوصی‌سازی و علیه سازمان خصوصی‌سـازی و بورس شعار دهند. چون من، شما و همه کارشناسـان می‌دانیم هر کسـی سـهام این ۲ تیم را در این شـرایط بخرد، هیچ نوع امیدی به سـودآوری ندارد. ما باید بیاییم اول باشگاه را بالانس کنیم و بعد واگذار کنیم. باشگاه ما عملا ورشکسته است.

مدیرعامل اسـبق اسـتقلال در ادامـه در رابطه با اینکه این ۲ باشـگاه در این مدت کم باقی‌مانده از دولت روحانی، سرانجام خصوصی خواهند شد یا نه، اظهار داشت: اگر این اتفاق بیفتد خطری است که فوتبال ما را تهدید خواهد کرد. وزارت ورزش کار خودش را کرده و سندسـازی هم کرده و به بخش خصوصی فرسـتاده است. بسـتگی دارد سازمان خصوصی‌سـازی چقدر عقل، تعهد و دلسوزی داشته باشد؛ اگر بخواهد از سر باز کند، فشار بر مردم بیاورد و دلخوشی را از مردم و هواداران این ۲ تیم بگیرد، این کار را می‌کند و سهام این ۲ باشگاه را واگذار می‌کند.

گفت‌وگو

ادامه از صفحه اول

زمانی که امام به علت عارضه قلبی در بیمارستان بستری شـد و در معرض نگاه‌های نگران و دل‌های مضطرب مقامات کشور قرار گرفت، آنها را با عبارت‌هایی ساده اما پرمغز دلداری داد و فرمود: قوی باشید، احساس ضعف نکنید، به خدا متکی باشید؛ اگر با هم بودید، هیچ کس نمی‌تواند به شما آسیبی برساند. این توصیه و رهنمود امام تعارف نبود، نسخه هدایت بود که قوی‌ترین و ظریف‌ترین نشانه‌هایش از زندگی خود امام قابل استخراج بود. عبودیت پروردگار باعث شده بود از هیچ غیرخدایی هراس نداشته باشد.

■ **این ویژگی حضرت امام، در سرتاسـر تصمیم‌های سیاسـی ایشان مشهود است؛ ممنون می‌شوم از باب نمونه به یکی از این موارد اشاره بفرمایید.**

اگر خاطر شریف‌تان باشد، در زمان دولت موقت، لانه فساد و جاسوسی آمریکا به تسخیر دانشجویان مومن و مسلمان پیرو خط امـام در آمد که اقدام مهمی بود. خانه تیمی کدخدای جهان در روزگاری تصرف شده بود که در دنیا کسی فکر تصرف قهوه‌خانه آمریکایی را نمی‌کرد چه برسـد به تسخیر مهم‌ترین سفارتخانه آمریکا در منطقه غرب آسیا! جنجال بزرگی در دنیا به راه افتاد، هیبت و هیمنه استکباری آمریکا در هم کوبیده شده بود و به قول امروزی‌ها کلیدواژه پساآمریکا در روز تسخیر لانه جاسوسی وارد قلمرو علوم سیاسی دنیا شد و باور کردند می‌شود صولت آمریکا را هم شکست. آقای نخست‌وزیر و اغلب وزرای دولت موقت با اقدام انقلابیون دانشجویان نه تنها مخالف بودند، بلکه به سختی دچار خوف و اضطراب شدند. سران دولت موقت نگران وقوع جنگ با آمریکا بودند و عمیقا اعتقاد داشتند در هر شرایط و با هر وضعیتی که آمریکا تعیین می‌کند، باید با سـران نظام سـلطه همراهی و تعامل کرد. اشکال آنها این بود که تفاوت بین «تعامل» و «تسلیم و پذیرش تحقیر» را به آن صورتی که انقلاب به انقلابیون آموخته بود درک نمی‌کردند. آن روز هم اغلب سران دولت موقت ارتباط با آمریکا حتی به قیمت تحقیرپذیری و به ذلت نظام سلطه تن دادن را نشانه نوعی رشد و تعامل مدرن و سیاسی به حساب می‌آوردند. شیوه رفتار انفعالی دولتی‌ها باعث شد مراتب به امام گزارش شود: آقا اسـلام و سرنوشت کشور به خطر افتاده! ناوها و هواپیماهای آمریکایی وارد منطقه شده‌اند و ما هم قدرت مقابله با آنها را نداریم! امام با همان متانت استثنایی‌شان حرف‌ها را که عموما مواضع رسمی دولت موقت بود شنیدند و در پاسخ سوال کردند: آیا شما از آمریکا می‌ترسید؟! اگر نمی‌ترسید جاسوس‌های‌شان را نگه دارید. همه دولتمردان باید این درس را از امام بگیرند و توجه داشته باشند امام مرعوب عظمت پروردگار بود و به همین اعتبار نه تنها از نظام سلطه و قدرت‌های ظالم و حاکم بر دنیا نمی‌هراسید، بلکه آنها را تحقیر می‌کرد تا غیرت دینی و انسانیت و شجاعت احیا شده با انقلاب انگیزه نشو و نما و بالندگی بیشتر را از دست ندهد. عنایت داشته باشید شرایط آن روز ما و آمریکا از زمین تا آسمان با شرایط امروز متفاوت است، آن روزها آمریکا یک امپراتوری مقتدر و بلامنازع بود که با استکباری‌ترین شیوه ممکن به دنیا چنگ انداخته بود اما امروز یک ابرقدرت رو به افول است که هر روز آثار شکست و انزوا و اضمحلال آن در ابعاد مختلف قابل رصد است.

منطق امام، منطق قرآن بود: وَ مَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى‌اللهِ وَ قَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا؛ چرا به خدا توکل نکنیم در حالی که او راه را به ما نشان داده است؟ امام حقا اینگونه بود و وعده خداوند متعال هم در باره او تحقق پیدا کرد: إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا‌اللهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَ لَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ.

■ **آقای دکتر! با توجه به شرایط انتخاباتی کشور، خالی از لطف نیست اشاره‌ای داشته باشید به سیره حضرت امام(ره) در مواجهه با دولت‌ها و انتخاب رؤسای جمهور از سوی مردم.**

گفت‌وگو با دکتر حشمت‌الله قنبری درباره سیره رهبر کبیر انقلاب اسلامی

امید در سایه مردم‌باوری

بله! یکی از روش‌های حکیمانه حضرت امام در حکمرانی اسلامی حمایت و پشتیبانی آن حضرت از ارکان نظام جمهوری اسلامی مخصوصا دولت‌های حاکم بود، در شرایطی مانند شرایط انقلاب ما و جمهوری اسلامی که استقلال کشور، صیانت از عزت و عظمت مردم، با دشمنی و ستیز ظالمانه و همه‌جانبه نظام سلطه مواجه است، اداره کردن دولت و تمشیت نظام اجرایی کشور کار بسیار سختی است. کسی که بر اساس قانون اساسی کشور و با اقبال و انتخاب مردم در جایگاه عالی نظام اجرایی کشور تکیه می‌کند، با مشکلات عدیده و شرایط سختی روبه‌رو می‌شود، البته رئیس دولت در ارائه برنامه، انتخاب و گزینش وزرا و مدیران ارشد صف و ستاد دولت، در اجرای برنامه‌ها، هم از اختیارات قانونی وسیع برخوردار است، هم امکانات فراوان کشور در اختیار اوست اما نیازها و ضرورت‌های کشور و محدودیت‌ها و تنگناهای خواسته و ناخواسته فراوانی هم پیش روی او و دولتش است؛ حالا فتنه‌ها و شیطنت‌های دشمنان تابلودار انقلاب و ایران، انتظارات بجا و نابجای منتقدان خیرخواه و بدخـواه داخلی را هم به آن اضافـه کنید. عمل به این وظایف سنگین و گسترده به سادگی ممکن نیست. روش امام این بود که به خاطر مصالح بالاتر و آرامش و امنیت کشور از دولت قانونی که منتخب مردم است ولو اینکه مورد اعتماد و انتخاب شخص ایشان نباشد حمایت کند. امام با اصل و فرع دولت موقت که پیشنهاد و منتخب شورای انقلاب بود موافقت نداشت اما دست حمایت خود را تا استعفای آقای بازرگان از سر و پشت دولت برنداشت، بنی‌صدر هیچ گاه مورد اقبال و اعتماد امام نبود اما وقتی با اقبال مردم به ریاست جمهوری برگزیده شد، امام به احترام انتخاب مردم حکم وی را تنفیذ کرد و تا زمان صدور رای عدم کفایت او از سوی مجلس شورای اسلامی، بنی‌صدر و دولت او را تضعیف نکرد. حضور آقایان بنی‌صدر و بازرگان خسارت‌های غیر قابل جبرانی را به بار آورد اما امام در عین حال با ارائه شاخص و معیار آنها را به سوی خیر و صلاح دعوت می‌کرد و از حمایت آنها دریغ نمی‌کرد. در انتخاب و تحمیل قائم مقام رهبری هم وقتی با زمینه‌سازی‌ها و تمهیدات عجیب و غریب عده‌ای، خبرگان منتخب مردم آیت‌الله منتظری را در جایگاه جانشینی آن حضرت قرار دادند، باز هم امام به رغم مخالفت قلبی با انتخاب خبرگان، رای و نظر منتخبان مردم را پذیرفت و تاریخ معاصر ما به روشنی نشان داد نظر و رای امام حکیمانه و تشخیص او درست و اقدام و رای خاص و عام مردم در تشخیص فرد منتخب اشتباه بود اما امام از پشتیبانی آنها مضایقه نکرد.

■ **به عبارت دیگر حمایت امام از دولت‌ها به معنای تأثیر عملکرد دولت‌ها نبود، درست متوجه شدم؟**

بله! حمایت امام، حمایت و صیانت از رای مردم بود نه تأیید افراد منتخب! از برکات شگفت‌انگیز امام و خلف صالح و تربیت‌یافته عظیم‌القدر مکتب تربیتی اسلام و امام این است که فرصت اشتباه کردن را از دیگران نگرفتند تا اعتماد به نفس ملی آسیب نبیند، به رای مردم احترام گذاشتند، هزینه‌های سنگینی هم به کشور تحمیل شد اما انتخاب به انتخاب، مردم ورزیدگی و مهارت‌های بیشتری را در تعیین سرنوشت خود به دست آوردند و امروز به رغم دروغ‌پردازی‌های دشـمنان انقلاب اسلامی و بی‌انصافی‌ها و بی‌دقتی‌های برخی شـخصیت‌های محترم و وفادار به انقلاب، جمهوریت نظام در سـایه اسلام و رهبر انقلاب اسلامی تحکیم پیدا کرده اسـت. این روش‌مندی نورانی بعد از امام نیز با همان شدت و خلوص ادامه پیدا کرد. این شیوه امام راه و شیوه درستی بود و با همان درستی و صداقت تا به امروز ادامه پیدا کرده است. آنچه نباید از آن غفلت کرد، این موضوع مهم اسـت که نباید اشتباهات بزرگ و کوچک دولت‌ها را به ریش نظام بست و نباید فرصت ایجاد شود تا در کمال ناجوانمردی و بی‌مروتی گلایه‌ها و دلسردی‌های مردم از سوء رفتار و سلوک غیراسلامی و غیرملی احتمالی برخی دولت‌ها و دولتمردان را به حساب ناامیدی مردم از نظام اسلامی جا بزنند. گاهی اوقات این فتنه‌انگیزی‌ها با تظاهرات و اظهارات به ظاهر خیرخواهانه به سطح جامعه منتقل می‌شود. وقتی ناتوانی و ناکارآمدی و خودپسندی و رفتارهای زشت و تبعیض‌آمیز و ناصواب را از یک مقام عالی اما منتخب می‌بینند، می‌گویند: خب! ما اشـتباه کردیم، چرا آقا وارد عمل نشدند و این آدم بی‌کفایت را برکنار نکردند؟! این سوال هم سوال بیجایی است و هم توقع نامربوطی است؛ مردم با علم و آگاهی و با آرای فراوان آن فرد را برای ریاسـت بر خود برگزیده‌اند. قانون اساسی این حق را برای آحاد مردم سزاوار به رسمیت شناخته و ولایت فقیه نیز همین قانون اساسی را که مورد اعتماد و تصویب مردم قرار گرفته امضا کرده اسـت. مگر می شود آرای میلیونی مردم را نادیده گرفت؟ قضاوت دنیا درباره کشـور و مردم‌سالاری دینی ما چه می‌شود؟ این سوءرفتارها با عزل برگزیده مردم اصلاح نمی‌شود، راه درمان این بیماری مزمن هوشیاری و دقت مردم و انتخاب درست است.

■ **آقای دکتر! این روزها عده‌ای مدام این گزاره را تکرار می‌کنند که مردم مشارکت پایینی در انتخابات خواهند داشت و این نشانه دلسردی مردم از نظام خواهد بود؛ نظر شما درباره این ادعا چیست؟**

عده‌ای که خودشان عامل بی‌اعتمادی مردم بوده‌اند، در نهایت دریدگی ۲ چشم خودشان را از طریق دوربین‌های تلویزیونی و فضای مجازی به چشـم می‌دوزنـد و می‌گویند اعتماد مردم به حکومت کم شـده اسـت و در انتخابات شرکت نمی‌کنند. این حرف و سخن نابجا و ظالمانه و اهانت به ملت ایران و فریب افکار عمومی است. مردم ایران مسلمان هستند و همیشه تسلیم امر خدا و حقایق الهی و آزاده بوده‌اند و برای تاسـیس و حفظ نظام اسلامی هم هزینه‌های سنگینی را پرداخت کرده‌اند، نشانه اعتماد مردم به نظام و اسـلام و انقلاب و ولایت، رفتار آنها در مشایعت دست بریده قاسم سلیمانی به اثبات می‌رسد، اعتماد مردم به نظام در روزهای سخت انقلاب به نمایش درآمده است؛ در نهم دی‌ماه سال ۸۸، در صیانت و دفاع از حریم اهل بیت، در حضور باشکوه در صحنه‌ها و روزهای مهم مربوط به انقلاب و اسلام. به این مردم اهانت نکنید، آدرس غلط ندهید، موضع مردم روشن است و امروز هم که شامه‌های کرونازده و گوش‌های سنگین بعضی‌ها متوجه ناراحتی و گلایه‌مندی مردم شده است، بروند و علت ناراحتی‌های مردم را از زبان خود مردم بشنوند، یأس و نومیدی مردم متوجه ناکارآمدی شماست، رفتار و کردارهای غلطی که در دوران ریاست از خود نشان دادید و مردم را از اعتماد به امثال شما بازمی‌دارد. بی‌اعتمادی مردم متاثر از تصمیمات غلطی اسـت که ۸ سال با امیـد به کدخدا و باز کردن مرزهای کشـور به روی محصولات خارجی هزاران تولیدکننده را به نیسـتی کشـید و صدها هزار شغل را از بین برد و در نتیجه بخش بزرگی از جوانان کشور دچار افسردگی و بیکاری شدند، بساط تاسیس خانه و خانواده برچیده شـد و ازدواج دختران و پسـران این مرز و بوم را به یک خاطره تبدیل کرد. ناراحتی مردم از ناتوانی در اداره امور زندگی متاثر از تصمیمات خلق‌الساعه و غیرکارشناسی و ناامیدکننده شماست، مردم از تبعیض و بی‌عدالتی به تنگ آمده‌اند، مردم از رانت‌خواری و فسادهای وقیح به تنگ آمده‌اند، لطفا مساله را درست طرح کنید تا نتیجه درست را به دست آورید و اگر فرصتی برای اصلاح در اختیار شما قرار گرفت اراده جبران داشته باشید. مردم از نظام اسلامی و ولایت و دین مایوس نیستند، انصاف و شرف انسانی حکم می‌کند کسانی که اسباب دلسردی و پریشانی و اضطراب مردم را فراهم آورده‌اند، مسؤولیت کم‌کاری‌ها و غلط‌کاری‌های خود را شجاعانه بپذیرند. کسانی که اعتماد مردم و حمایت بی‌شائبه امام و رهبر عظیم‌الشان را خرج مآل‌اندیشی‌های غلط و تشخیص‌های اشتباه و مشاوره‌های بی‌خاصیت اطرافیان خود کردند، امروز نباید طلبکار باشند. مردم و رهبری نظام اسلامی در سایه تعالیم قرآن و اهل بیت اعتماد به دشمن را خلاف عقل و شرف دانستند، لذا دلخوش داشتن به لبخندهای معنادار دشمن و داشته‌های نقد کشور را به پای وعده‌های دروغ و دور دشمن ریختن، حاصل امام‌ناشناسی و امامت‌گریزی هدفداری بود که امروز در قالب کوچک‌تر شدن سـفره‌های مردم و از دست رفتن فرصت‌های گرانبهای توسعه کشور پیش روی ماست. حضرت امام فرمودند: وقتی دشمن از انسان تعریف کند و دشمنی نکند، انسان در خودش شک می‌کند. وقتی بدگویی می‌کند و فشار می‌آورد، انسان خوشحال می‌شود و اطمینان پیدا می‌کند که راه درست است. اینها معیارهای امام بود که برخی از ما فراموش کردیم و امروز انقلاب و اسـلام را به خاطر بی‌مبالاتی‌های خودمان محکوم می‌کنیم؛ این عمل خلاف شخصیت و شرافت انسانی است.

■ **چنـدی پیش رهبر معظم انقلاب فرمودند رئیس‌جمهور باید روحیه امیدوار داشته باشد، به نظر می‌رسد امروز جامعه ما بیش از هـر زمـان دیگری به امید نیاز دارد. ممنون می‌شـوم نگاهی اجمالی داشـته باشـید به سـیره حضرت امام در امید دادن و انگیزه‌بخشی به جامعه.**

امیدبخشی به جامعه یکی دیگر از ویژگی‌های منحصر به فرد امام بود؛ امام حتی در سخت‌ترین شرایط روح امیدواری مبتنی بر ایمان را در مردم و مسؤولان زنده نگاه می‌داشت و یأس‌آفرینی در جامعه را به عنوان یک منکر بزرگ مورد تقبیح قرار می‌داد. ایشان امیدوارانه و واقع‌بینانه از آرمان‌های بزرگی مانند مبارزه با استکبار، مبارزه با فقر و حرکت به سوی اعتدال مبتنی بر عدالت، استقلال کشور و صیانت از شعار «نه شرقی نه غربی» حمایت می‌کرد و راه برون‌رفت از معضلات و مشکلات را اعتماد به مردم و ظرفیت‌های ملی می‌دانست و این مواضع شعار سیاسی نبود، اعتقاد عمیق و مبتنی بر عقل و علم و عزت و لازمه حتمی غلبه بر تحریم‌ها و تنگناها بود. هیچ شیطان و مستکبری تحریم را با مذاکره و تمنا و من بمیرم؛ تو بمانی برنداشته است. تا مظاهر قدرت و اقتدار از درون جامعه نجوشد، دشمن از تحریم و ضربه زدن به نظام اسلامی و مردم شجاع و مستقل و انقلابی دست بر نخواهد داشت. از نگاه امام تضعیف روحیه مردم و تحقیر و به حساب نیاوردن توانایی‌ها و ظرفیت‌های ملی در زمره بدترین نوع خیانت‌هاست.

■ **اگر نکته‌ای را به عنوان تکمله بحث دارید، بیان کنید.**

بله! مایلم به یکی دیگر از ویژگی‌های حضرت امام اشـاره‌ای گـذرا کنم. از مهم‌ترین ویژگی‌های امام که خداوند آن را جامع بسیاری از کمالات و فضایل عظیمه امام قرار داده بود، ندیدن خود و دیدن خدا در تمام شـئونات زندگی بود: «در میان شما باشم یا نباشـم نگذارید انقلاب به دست نا اهلان و نامحرمان بیفتد»؛ نفرمود نگذارید دولت به دست نااهلان و نامحرمان بیفتد، چون با افتادن دولت به دست نااهل و نامحرم مردم و کشور دچار مشکل می‌شوند و در فرآیند خدمتگزاری و رونق کشور اختلال به وجود می‌آید اما اگر نااهل و نامحرمی با دستاویز قرار دادن ارزش‌های انقلابی ـ اسلامی صحنه‌گردان زندگی مردم شود، نه تنها دولت و کشور، بلکه اعتقادات دینی مردم را به نابودی خواهد کشاند و جعـل و خرافه و تحریف را به نام خدمتگزاری و عدالتخواهی و زهد جایگزین فتنه‌های دشمن علیه اسلام و مسلمانان خواهد کرد. شـما حرف دشمن را از حلقوم او می‌شنوید. بقیه عرایضم بماند برای فرصتی دیگر.